

ЗВЯЗДА

Да чытача з любоўю!

СЯБРОЎ
У НОВЫМ
ГОДЗЕ
НЕ МЯНЯЮЦЬ!

Ідзе падпіска на «Звязду»
на I квартал
і I паўгоддзе 2019 года.

Выдаецца
з 9 жніўня 1917 г.

Родная газета на роднай мове

ЗВЯЗДА

30 лістапада 2018 г.
ПЯТНІЦА
№ 231 (28847)

9-24 стар.
Мясцовое
Самакіраванне

ЦЫТАТА ДНЯ

Віктар КАРАНКЕВІЧ, міністр энергетыкі:

«Мы прапрацоўваем комплексныя падыходы па тарыфах на электраэнергію. Абмяркоўваем пытанне аб адмене дыферэнцыраванай платы за электраэнергію ў залежнасці ад аб'ёмаў спажывання. Акрамя таго, мяркуем разгледзець і ўнесці дадатковыя прапановы па тарыфах, накіраваныя на павелічэнне электраспажывання, у тым ліку для мэнт ацяплення. Электраэнергію прапануем выкарыстоўваць для ацяплення ў першую чаргу шматкватэрных жылых дамоў. Пакуль вывучаем эканамічны бок пытання. Зараз асноўная задача — паглядзець і ўнесці прапановы па адпаведным узроўні тарыфаў пры выкарыстанні электраэнергіі для ацяплення. Усе пытанні па прапанаваных тарыфах павінны быць вырашаны да 1 студзеня 2019 года».

КОРАТКА

- Прэзідэнт Беларусі Аляксандр Лукашэнка павіншаваў Саламэ Зурабішвілі з абраннем на пасаду Прэзідэнта Грузіі.
- Нацбанк Беларусі ў 2019 годзе плануе зняць абмежаванні на адкрыццё фізічнымі асобамі рахункаў у замежных банках.
- У Мінскай вобласці па выніках дзевяці месяцаў 2018 года створана больш за 8,5 тыс. рабочых месцаў.
- Зборная Беларусі па футболе займае 76-е месца ў лістападаўскім рэйтынгу ФІФА.
- У краіне зарэгістравана больш за 20,5 тыс. ВІЧ-інфіцыраваных.

ЗАБЛІШЧЫЦЬ ШАРАМІ ЁЛКА

На Кастрычніцкай плошчы сталіцы заканчваецца ўпрыгожванне галоўнай ёлкі краіны. У развешванні люстраных шароў (сёлета гэтых навагодніх цацак будзе больш за тры тысячы штук) задзейнічаны чатыры мантажнікі прадпрыемства «Мінскрэклама», якіх падымаюць на трыццаціметровую вышыню спецыяльныя аўтавышкі. Пяты год працуе на падрыхтоўцы горада да свята мантажнік рэкламных канструкцый Анатоль ЛЕБЕДЗЕЎ (на фота).

Больш здымкаў з гэтай падзеі можна глядзець на сайце «Звязды».

Сацыяльны клопат

ДА РОЎНЫХ МАГЧЫМАСЦЯЎ

Сярэдняя працоўная пенсія па інваліднасці — 347 рублёў

Сёння ў нашай краіне пражываюць 568 тысяч людзей з інваліднасцю, у тым ліку 31,7 тысячы дзяцей-інвалідаў ва ўзросце да 18 гадоў. На жаль, колькасць людзей з асаблівасцямі развіцця з кожным годам расце. І перад дзяржавай стаіць задача забяспечыць ім спрыяльныя магчымасці для жыцця і развіцця — толькі тады мы зможам паўнапраўна называцца грамадствам роўных магчымасцяў.

Многія людзі з інваліднасцю з прычыны абмежаванняў па здароўі не могуць працаваць, таму важным элементам сацыяльнай падтрымкі для іх з'яўляюцца дзяржаўныя дапамогі. Асноўны прыбытак інвалідаў — пенсія. «Сярэдні памер працоўнай пенсіі па інваліднасці ў лістападзе гэтага года склаў каля 347 рублёў. Столькі атрымлівае чалавек, які мае працоўны стаж, але, атрымаўшы інваліднасць, ужо не працуе. Інвалідам з дзяцінства выплачваюць сацыяльную пенсію — у сярэднім каля 205 рублёў», — расказаў намеснік міністра працы і сацыяльнай абароны Аляксандр РУМАК.

Ён таксама адзначыў, што сярод дапамог для сем'яў з дзецьмі немалую частку складаюць выплаты сем'ям, якія выхоўваюць дзяцей-інвалідаў. «Акрамя таго, летась была дадзена магчымасць працаваць на паўстаўкі бацькам, якія ажыццяўляюць догляд дзіцяці-інваліда», — дадаў

СТАР. 4

Ракурс

ВОСЕНЬ ЖЫЦЦЯ

Такія бальніцы цяпер ёсць у кожным раёне. Сюды змяшчаюць людзей, найбольш састарэлых, якія ўжо не могуць даглядаць сябе самі. Зараз у Вялікарыцкай бальніцы сястрынскага догляду, што на Брэстчыне, знаходзяцца 17 чалавек. Кожны з іх нясе ў сабе сваю гісторыю жыцця і старасці, гісторыю болю і пакут. Кіраўнік гэтай установы старшая медсястра Галіна ПАЛІШЧУК стала на гэтай рабоце ў нейкай меры філосафам.

КАЛЕКТЫЎ

Галіна Іванаўна шмат гадоў адпрацавала ў звычайнай участковай бальніцы. А калі яе закрылі і зрабілі, па сутнасці, сацыяльнай установай, засталася тут. Кажа, што пасля 12 гадоў працы ў новай установе яна па-іншаму стала глядзець на жыццё. Стараецца нікога не асуджаць, нават дзяцей тых, хто тут ляжыць. «Жыццё такое пакручастае, — кажа яна. — І ніхто ні ад чаго не застрахаваны. Тут за дзень пяць разоў зменіш уласнае меркаванне.

Некалькі
разважанняў
пасля наведвання
бальніцы
сястрынскага
догляду

То здаецца, лёс зусім несправядлівы: вось ляжыць бабуля, такая мілая, выхаваная, чысцюля па натуре, вясковая інтэлігентнасць у яе недзе ад прадзедаў. І чаму яна тут? Сэрца крою абліваецца, здаецца, забрала б дадому... Адыдзеш на два крокі, а там пацыент, якога санітарка даглядае, лаецца на яе апошнімі словамі. Крыўдна. І ловіш сябе на крамольнай думцы, што вось ён, лёс, аддае належнае чалавеку. Так што лепш глыбока не задумвацца над законамі быцця, а проста рабіць сваю справу».

СТАР. 4

ISSN 1990 - 763X

9 771990 763008